

Список використаних джерел

1. Концепція Нової української школи. URL: <https://mon.gov.ua/tag/novaukrainska-shkola>
2. Ребуха Л., Зварич Г. Навчання у вищій школі: формування управлінської компетентності у майбутніх педагогів. *Гуманітарні студії: історія та педагогіка*. 2023. №1(05). С. 114–124. URL : <http://gsip.wunu.edu.ua/index.php/gsipua/article/view/156/116>
3. Тимошко Г. М. Культура управління загальноосвітнім начальним закладом у контексті культурно-освітнього аспекту розвитку суспільства. URL: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Vchdpu/ped/2011_84/Tym1.pdf.

Олег Джавала,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
спеціальності 017 Фізична культура і спорт,
освітньо-професійна програма «Фізична культура і спорт»,
Західноукраїнський національний університет
Науковий керівник – Роман Гах,
кандидат педагогічних наук, доцент,
Західноукраїнський національний університет

ОСОБЛИВОСТІ РУХОВОЇ ПІДГОТОВЛЕНOSTІ ЮНИХ ФУТБОЛІСТІВ НА ЕТАПІ ПОЧАТКОВОЇ ПІДГОТОВКИ

У сучасному футболі досягти високих результатів можна лише за умови залучення в команди талановитих спортсменів та створення їм умов для високоякісного проведення навчально-тренувального процесу протягом багатьох років [2].

Тренери-практики зазначають, що футбольний колектив досягне успіху якщо: гравці будуть технічно підготовленими, розуміти тактику сучасного футболу а також мати належний рівень рухової підготовленості. Також, ці складові підготовки повинні доповнювати один одного протягом тривалої спортивної кар'єри гравців.

Варто зазначити, що кожен гравець футбольної команди при високому рівні розвитку технічних навичок не зможе їх продемонструвати під час змагальної діяльності за умови низького розвитку рухових якостей [4]. Також гравці команди тривалий час повинні зберігати «спортивну форму» на високому рівні. До цієї форми належать: рівень розвитку спритності, витривалості, гнучкості та сили. Тісно пов'язані з «спортивною формою» і психологічні фактори.

Руховий стан юних футболістів і техніко-тактична майстерність на початкових етапах навчально-тренувального процесу потрібно з'єднувати в одне ціле. Це призведе до підвищення рівня майстерності. Науковці виокремлюють у руховій підготовленості загальну, додаткову та спеціальну.

При розвитку загальної рухової підготовки юних футболістів тренери направляють засоби та методи на вимоги, які будуть потрібні спортсменам під час змагальної діяльності. Ця підготовка допомагає юним спортсменам

розвивати такі якості як рухливість, швидкість реакції, гнучкість, стійкість та витривалість [1].

Також ця підготовка повинна спрямовуватися на загальний фізичний розвиток, покращувати функціональні та морфологічні зміни в організмі юних спортсменів-футболістів. Загальна рухова підготовка сприяє якості виконання завдань в таких напрямках.

Перший напрямок дозволяє розвивати фізичні якості в загальних їх проявах. Тобто, фізичні якості будуть розвиватися всебічно. Це сприятиме створенню міцного фундаменту для спеціальної фізичної підготовленості.

Другий напрямок базується на зміцненні фізичних якостей одночасно зі зміцненням і технічних якостей футболістів, що дозволить швидше оволодіти різними технічними елементами та прийомами гри. Таким чином, ця підготовка дозволяє створити загальну основу для підготовки гравців на наступних етапах.

Тренери та науковці зазначають, що при тренуванні загальної рухової підготовки юних футболістів, вправи повинні даватися як з м'ячами так і без них. Ці засоби буду опосередковано впливати на удосконалення техніко-тактичної майстерності юних гравців.

Додаткова рухова підготовка ґрунтується на загальній підготовленості. Ця підготовка створює базу, для виконання максимальних обсягів роботи при розвитку спеціальних рухових якостей. Вона сприятиме покращенню функціональних можливостей систем організму та органів. Основними завданнями при цій підготовці повинні бути: удосконалити здатність юних спортсменів витримувати великі за обсягом навантаження, поліпшити м'язову координацію, ефективно та швидко відновлюватися після навантажень [2].

Спеціальна рухова підготовка, базується на загальному розвитку. Основними завданнями цієї підготовки є розвиток спеціальних рухових навичок юних футболістів-спортсменів з допомогою як ігрових вправ так і загальних засобів. Вправи повинні відповідати умовам змагань.

Таким чином, розвиток рухових якостей юних футболістів відіграє важливу роль у формуванні бази для багаторічної спортивної кар'єри. Фізична підготовка є основою для формування техніко-тактичної майстерності спортсменів. Тому тренери повинні ефективно підбирати комплекс засобів та методів при підготовці рухової майстерності.

Список використаних джерел

1. Antonini Philippe, R., Singer, S. M., Jaeger, J. E. E., Biasutti, M., & Sinnett, S. (2022). Achieving Flow: An Exploratory Investigation of Elite College Athletes and Musicians. *Frontiers in Psychology*, 13. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.831508>
2. Boudreau, P., Mackenzie, S. H., & Hodge, K. (2020). Flow states in adventure recreation: A systematic review and thematic synthesis. *Psychology of Sport and Exercise*, 46. <https://doi.org/10.1016/j.psychsport.2019.101611>
3. Martiny, L. E., Theil, L. Z., Neto, E. M., Dias, G., Ferreira, J. P., & Mendes, R. (2023). Effects of flow states on elite athletes in team sports: A systematic review. *Revista Foco*, 16(8), 1–36. <https://doi.org/10.54751/revistafoco.v16n8-118>

4. Papreja, M. (2023). Flow state: the state of peak athletic performance. *LinkedIn*. <https://www.linkedin.com/pulse/flow-state-peak-athletic-performance-madhav-papreja>.

Володимир Жовнер,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
кафедри освітології і педагогіки,
Західноукраїнський національний університет

РОЛЬ ПЕДАГОГА У ФОРМУВАННІ ІНКЛЮЗИВНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Роль педагога у формуванні інклюзивного освітнього середовища є ключовою, оскільки саме він виступає центральною фігурою у забезпеченні рівних можливостей для навчання всіх учнів. Інклюзивна освіта спрямована на створення умов, які дозволяють кожному здобувачу освіти, незалежно від його фізичних, інтелектуальних, соціальних чи культурних особливостей, досягати особистісного потенціалу.

Педагог виконує роль організатора навчального процесу, адаптуючи методи, матеріали та стратегії до потреб учнів. Це передбачає використання диференційованого підходу, інтерактивних технологій та індивідуалізованих програм навчання. Знання сучасних методик інклюзивного навчання є невід'ємною частиною професійної компетентності педагога.

Ключовим аспектом діяльності педагога в інклюзивному середовищі є формування толерантної атмосфери у класі, що сприяє взаємоповазі та прийняттю різноманітності. Учитель виступає прикладом для наслідування, демонструючи інклюзивні цінності у своїй поведінці, взаємодії з учнями, батьками та колегами. Важливим є також розвиток емоційного інтелекту педагога для розуміння потреб учнів та їх підтримки [2].

Педагог має тісно співпрацювати з іншими учасниками освітнього процесу, включаючи фахівців із супроводу дітей з особливими освітніми потребами, адміністрацію закладу та батьків. Така співпраця забезпечує комплексний підхід до створення умов для інклюзії, включаючи адаптацію освітнього середовища, реалізацію індивідуальних освітніх планів та забезпечення необхідної підтримки [1].

Не менш важливою є роль педагога у подоланні бар'єрів, пов'язаних із впровадженням інклюзії. Це може охоплювати подолання упереджень у суспільстві, нестачі ресурсів чи недостатнього рівня підготовки. Професійний розвиток педагога, участь у тренінгах і семінарах, підвищення кваліфікації в галузі інклюзивної освіти сприяють підвищенню якості освітніх послуг.

Таким чином, педагог є основним рушієм змін у напрямку інклюзії, забезпечуючи інтеграцію всіх учасників освітнього процесу та сприяючи формуванню середовища, яке відповідає принципам рівності, доступності та поваги до кожної особистості. Роль педагога полягає не лише у викладанні, а й у створенні умов для гармонійного розвитку кожного учня та формування суспільства, заснованого на принципах соціальної справедливості.